

*Viedeň, o dva mesiace neskôr*

## NÁDEJ

„Čo si mi priniesla tentoraz?“ Len čo Fanny otvorila dvere, natešene uchmatla Sisi z ruky košíček s lahôdkami z dvornej cukrárne. Hoci ju viedenský dvor v posledných týždňoch zovrel svojimi pazúrmí, Sisi si ešte našla cestu, ako sa úspešne vykradnúť. A väčšinou priniesla svojej priateľke niečo sladké.

Fanny si sadla s prekříženými nohami na posteľ a nahla sa so šibalským úškrnom nad svoju korisť. Napriek Sisinej snahe stratil jemný biskvit počas tej krátkej cesty z Michaelského námestia tvar, no jej to vôbec neprekázalo. Zbožne rozložila papier na svojich pestrých dekách a zapichla lyžičku do roztečeného krému. Voľná košieľka a rozpustené ryšavé vlny, ktoré lemovali jej telo a tvár, svedčili o bezstarostnosti, s ktorou čakala na ich stretnutie, a Sisi si pri tom ešte väčšmi uvedomila vlastné napätie.

Rozrušená zavrela za sebou dvere a uvažovala, či má hneď vyrukovať s novinkou. Túžobne prebehla pohľadom po kope rozhádzaných šiat na rozheganej stoličke s vylomenou opierkou, po malej mláčke pod handričkou, ktorú Fanny vždy nepozorne nechávala na okraji misy na umývanie, a kôpke obhorených sviečok a ohorkov cigariet v kúte na dlážke. Sisi sa snažila otriasť zo seba nával paniky. Od prísnej etikety a množstva pravidiel, ktoré jej nariadil nový život, utekala na Uhoľný trh číslo tri. No teraz, keď sa nedostavilo mesačné krvácanie a už niekoľko dní pociťovala v podbruší zvláštne sťahy, obávala sa, že s ich tajnými stretnu-

tiami bude čoskoro koniec. Cítila sa zvláštna. A nielen to, v posledných dňoch zažila striedanie emócií, tepla a chladu. Raz v jej vnútri vzrastala radosť a úľava, potom ich vystriedal strach a pochybnosti. Zažila viacero tehotenstiev svojej matky a myšlienka na to, že v tom čase nebude mať pri sebe nikoho iného, komu bude môcť dôverovať, iba Františka, v nej vzbudzovala nesmierny nepokoj. Ktovie, ako veľmi stiahne dvor okolo nej slučku, keď sa dozvie, že nosí v sebe budúcnosť ríše?

„Ochutnala si to?“ spýtala sa Fanny, ktorá nič z toho nepostrehla, a ukázala lyžičkou na roztečený krém.

Sisi iba pokrútila hlavou bez toho, aby zo seba vydala čo i len slovko. Vedela, že to nebude dlho trvať a jej stav bude očividný. Rovnako ako všetko v novom živote po svadbe, tak aj jej spodná bielizeň sa stala štátnou záležitosťou. Grófká Esterháziová dbala na to, aby sa jej nohavičky prali osobitne, a viedla si záznamy v malom zápisníku. Bolo iba otázkou času, kedy z toho vyvodí správne závery.

„No mala by si!“ Fanny opatrne oddelila z torty ďalší kúsok a ponúkla ho Sisi. Tá iba znova pokrútila hlavou. „Musíš asi dávať pozor, aby si sa nenafúkla ako parená knedľa!“ vtipkovala Fanny. Nabrala do líc vzduch ako škrečok. „Inak si na tebe tvoj cisár už nepochutná!“

Sisi sa pokúsila o unavený úsmev, ale ani myšlienka na novú telesnú blízkosť s Františkom nedokázala uvoľniť sťahujúci závoj, ktorý ju obklopoval. Skľúčená prešla krížom cez izbu a otvorila okno, aby sa zbavila napätia.

Prenikavé ranné svetlo rozžiarilo dozlata komíny a tehlové strechy protiľahlého radu domov a bezoblačné nebo ohlasovalo horúci júlový deň napriek chladnému závanu, ktorý osviežil jej líca. Rozrušene civela nadol na Uhoľný trh, kde si zopár žien v jednoduchých šatách pripravovalo stánky. O jej pozornosť žia-

rivými farbami bojovali čerstvá fazuľka, čerešne a mirabelky. Na rozdiel od prísnej choreografie Hofburgu sršala z čulého ruchu na ulici živosť, ktorú kedysi vnímala ako samozrejmosť, no teraz jej pripadala takmer cudzia.

„Stalo sa niečo?“ spýtala sa Fanny, ktorá spozorovala, že niečo nie je v poriadku.

Sisi si vzdychla. Hoci vnímala komfort a výhody života cisárovnjej, závidela priateľke jej slobodu. Napokon sa odhodlala a otočila sa. „O ničom som uvažovala,“ začala. „Stretni sa so mnou zajtra krátko pred tretou pri vchode do zámockého divadla.“

Fanny udivene naklonila hlavu. „Čo máš v pláne?“

„Chcela by som dodržať slovo,“ vyjachtala Sisi, „a zobrať ťa na dvor.“

„Lenže ja som neobstála v skúške rodokmeňa!“

Sisi prikývla. „Grófká Esterháziová ťa považuje za prefikanú podvodníčku, ale na dvore sú aj iné pozície. A chcela by som ťa mať bližšie pri sebe, v najbližšom čase, keď...“ Hlas sa jej zlomil. „Kým...“ snažila sa pokračovať, no akoby jej hrdlo zatarasila neviditeľná prekážka. Zábrany vysloviť svoju domnienku prvýkrát nahlas, pomenovať pred niekým to, čo príde, boli také veľké, že to nedokázala. No záblesk pochopenia na Fanninej tvári jej prezradil, že žiadne ďalšie slová nie sú potrebné.

## ÚTOČNÉ CHŮTKY

František uskočil nabok tesne predtým, ako ho mohla zasiahnuť čepeľ, odvrátil výpad svojím fleuretom a prudko odstrčil Grünneho dozadu.

„Dnes sa tu chce niekto predviesť!“

Rýchlo znova zaujal pozíciu na imaginárnej bojovej línii, ktorá ho spájala s jeho spoločníkom, s vystretým trupom vysunul ľavú nohu o dve dĺžky dopredu a nasmeroval fleuret zhora nadol.

Počas posledných týždňov sa mu nálada mimoriadne zlepšila. Hoci sa jeho mladé manželstvo začalo kostrbato, medzičasom držalo jeho osobné šťastie ochrannú ruku dokonca nad jeho každodennou politickou agendou. Ešte aj gróf Grünne, jeho najostrejší kritik, v poslednom čase upustil od otvoreného prejavovania nevôle. Mlčky prijal aj jeho ústupok pri uhorských exulantoch, a tak vládol od roztržky s ruským cárom v Hofburgu pokoj. Okrem audiencií, oficiálnych večerí a reprezentatívnych povinností si František znova našiel čas aj na duely, v ktorých si ešte ako dôstojnícki čakatelia merali sily.

„*En garde!*“ rozliehal sa v prázdnej sále zimnej jazdeckej školy hlas rozhodcu. Takmer v tom istom okamihu František urobil výpad. Ich zbrane hlasno zaštrngali.

„Dnes si v dobrej forme!“ zvolal mladý cisár.

Urobil ďalší výpad, ktorému sa Grünne obratne vyhol. Hruď jeho protivníka sa dvíhala a klesala pri kontrolovanom dychu,